

den var for i Efteraaret, tiltræde Forlaget og finde det fuldstændig forklarligt og rigtigt i enhver Henseende af Regeringen, at den har udsendt denne Kommission. Vi haabe, at de Resultater, som vi ganske vist endnu ikke kjende, som Kommissionen har bragt med sig hjem, ville være saa tilfredsstillende, som Omstændighederne tillade det. Fremdeles har den høitærede Minister under Nr. 40 stillet Forslag om Laan til Aktieselskabet for St. Croix Fællessukkerlojeri, et Forslag, som Mindretallet har tiltraadt. Efter vor Opfattelse er det, som Finantsministeren her har gjort, kun en ligefrem Opfyldelse af Loven af 1876. Naar den ærede Ordfører nu har ment, at denne Lov saa langt fra er bleven opfyldt, at den tværtimod er bleven overtraadt, og at Ministeren er gaaet langt ud over sin Bemyndigelse ved i Genhold til denne Lov at udbetale dette Laan til vedkommende Aktieselskab, saa se vi fra vor Side ikke, at Finantsministerens Ansvar er større eller mindre, enten man vedtager eller forkaster dette Forslag. Formaliter ere Pengene udbetalte i Genhold til Loven, forstaaet saaledes, som Ministeren har ment, at det var rigtigt at forstaa den; men om denne Forstaaelse har været rigtig eller ikke, afgjøres aldeles ikke ved Afstemningen over dette Forslag. Selv om hele Thinget var enigt om at vedtage dette Forslag, vilde der ikke være det Mindste iveien for, naar man kom til den Overbevisning, at det var rigtigt at reise Rigsretssag mod Ministeren, fordi han har anvendt Loven, som han har. Som Følge deraf ser jeg ikke ret, hvad man egentlig her vil opnaa ved at forkaste dette Forslag.

Sølstein-Redeborg: Vædringsforlaget under Nr. 1 er jo et Forslag, som vi efter den Stilling, vi have taget til den samme Bevilling paa Finantsloven iaar, nødvendig maa stemme for, men som jeg ikke kan negte, det undrer mig noget, at den ærede Ordfører (Berg) har været villig til at tiltræde, eller rettere, det undrer mig ikke, naar jeg ser hen til den Politik, som den ærede Ordfører har fulgt, thi det er en af de smaa uskyldige Protester, som den ærede Ordfører synes at have faaet Smag for. Det ser noget underligt ud, at man bevilger Beløbet for iaar, men negter det for ifjor, medens vi naturligvis stemme imod det ogsaa for ifjor, da vi have negtet det paa Finantsloven for iaar. — Naar jeg har bedet om Ordet, er det nærmest for at begrunde vor Stilling med Hensyn til Krigs- og Marineministerens Budget. Den ærede Ordfører omtalte disse Forslag, men kom derved ikke egentlig ind paa den Side af Sagen, som for os maa være den afgjørende, nemlig den, at disse Bevillinger, efter vor Opfattelse, ikke kunne betegnes som egentlige Gjenbevillinger, der have deres Plads paa Tillægsbevillinger. Den første Bevilling, den saakaldte Gjenbevilling paa 66,000 Kr. er af

den Grund ingen Gjenbevilling, at den ikke er en fornyet Fordring om en Bevilling til Noget, som man tidligere har faaet bevilget, men ikke faaet anskaffet, thi kun det er i streng Forstand en Gjenbevilling. Det vilde f. Ex. have været en Gjenbevilling, naar man af en Bevilling til Kanoner paa Grund af Omstændighederne kun havde brugt det Halve til det halve Antal Kanoner, og man saa til næste Aar begjærede Bevilling paa Restbeløbet til Anskaffelse af de øvrige Kanoner, men Sligt er der jo ikke Tale om her. Her har Regeringen engang faaet en Bevilling, hvis Diemed er fuldt ud opnaaet, men det er lykkes at bespare Noget. Istedetfor denne Besparelse ønsker nu Regeringen at faa en ny Bevilling. Det er ganske klart, at her er en væsentlig Forskjel tilstede, idet man i Virkeligheden kun kan tale om en Gjenbevilling, naar af rent formelle Grunde en Bevilling til et allerede bevilget Diemed, som ikke er fuldt naaet, paany begjæres. Her er Diemedet naaet, og her er kun Tale om, hvorvidt man skal opgive den vundne Besparelse og bevilge dens Beløb til et andet i Virkeligheden nyt Diemed, nemlig til de Poster, her ere nævnte. Det er Noget, man kan sætte paa Tillægsbevillingsloven, men jeg ser ikke, hvorfor man ikke ligesaa godt skulde kunne opstille Forlangendet derom andesteds. Det er en ny Bevilling, der begjæres med Hensyn til visse Gjenstande, som man ønsker anskaffede iaar, foruden alt det Andet, man anskaffer ifølge Bevillingerne paa Marineministeriets Budget. Med Hensyn til den næste Post udtalte jo selv den ærede Ordfører, at den egentlig burde være optagen paa Finantsloven, saa det behøver jeg ikke nærmere at motivere; det er i Virkelighed en Finantsbevilling, gaende ud paa 43,000 Kr. til Anskaffelse af storkornet prismatisk Krudt. Denne Bevilling skal jeg senere komme ind paa i dens Realitet; jeg vil blot her sætte den i Forbindelse med de to andre for at faa et Overblik over, hvad man nu her igjen vil bevilge under Form af Tillægsbevilling, men i Virkeligheden som helt nye Bevillinger. Den tredje af disse Poster, hvortil hører Forlaget under Nr. 37, vedrører „Dannebrogss“ Forandring. Den er jo motiveret saaledes, som den ærede Ordfører for det andet Mindretal (Scavenius) har fremskilt, og Sagens Historie er i Kortbed den, at der ifjor fra Marinebestyrelsens Side lagdes megen Vægt paa at faa en Bevilling til „Dannebrogss“ Omdannelse, men denne Bevilling gaves kun under den bestemte Forudsætning og paa den bestemte Betingelse, at Pengene ikke skulde staves tilveie direkte gjennem Posten udenfor Linien, men indvindes ved Salg af det gamle Materiale i Skibet. Derfor blev Posten overhovedet bevilget, ellers var den ikke bleven det, ellers havde man udsat Sagen endnu et Aar, men man gik ud fra, at Omdannelsen kunde ske uden Forhøjelse af den udenfor Linien opførte Sum, blot ved Salg af